

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه پوشش گیاهی در معماری معاصر ایران

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهرداد رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد جلفا

سونیا بیرامی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد جلفا

خلاصه مقاله:

در کشور ایران اقلیمهای متفاوتی وجود دارد، بنابراین تنوع گیاهان آن نیز زیاد است. بکارگیری این گونه ها در فضای سبز معماری تنوع گونه ها و اکوتیپ ها (از نظر رنگ، فرم، اندازه و سازگاری) را دو چندان می کند و ضریب اطمینان موفقیت طرح و انعطاف طراحی بیشتر می شود. وجود گیاهان در فضای سبز نشانه ای از توانایی اقلیمی و احوال فرهنگی منطقه است. با توجه به اینکه برای رسیدن به استانداردهای بین المللی فضای سبز سرانه، به فضای سبزی با چند برابر سطح موجود نیازمندیم، فطرت انسانها گرایش ذاتی به طبیعت دارد. نیاز انسانها از ابتدای خلقت به گیاه و طبیعت نیاز زیستی و حیاتی بوده است. این یک نیاز فیزیولوژیکی است. از این جهت که شامل یک نیروی فیزیکی - شیمیایی در مغز است که تمامی تواناییهای عقلی و ادراکی فرد را سازمان داده و هدایت می کند. نیازها می توانند از لحاظ اضطراری بودن یا نبودن با هم متفاوت باشند. اگر نیازهای اولیه انسان ارضاء نشوند ممکن است که نیاز به پرخاشگری قویترین نیاز باشد فضای سبز سرشار از رنگهای متنوع است اما رنگ سبز در آنها حاکمیت دارد رنگ سبز از نظر روانشناسی اصولاً رنگ آرامبخشی است و میتواند فضای مربوط را از نظر روانی برای انبوه مردمی که در مراکز انسانی تجمع کرده اند قابل تحمل تر نماید هنگامی که یک فرد به طبیعت روی می آورد و درختان سرسبز و گلهای زیبا را می بیند و صدای آب و نغمه پرنده ها را می شنود لحظه های دلپذیری برای او ایجاد میگردد

کلمات کلیدی:

اقلیم، طبیعت، گیاه، گل، معماری، انسان، فضای سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/413940>

